

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**De Monstris Et Monstrosis, Qvam Mirabilis, Bonvs, Et
Ivstvs, In Mvndo Administrando, Sit Devs, Monstrantibvs**

Stengel, Georg

Ingolstadij, 1647

§. 4. Murmuratricis Mariæ imitatores, quâ pœna, pœnitentiæ digni?

[urn:nbn:de:hbz:466:1-51168](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-51168)

autem & ipsa Mariæ murmuratio expendatur, poterit ea leuis videri; contigit enim ob Sephoram Madianitidem, & idcirco *Æthiopissam* vocatam, quæ more muliebri voluit se præferre Mariæ, eò quòd esset vxor Mosi, Mosénque suum quasi populi ducem Mariæ & Aaroni prætulisset. Itaque vt muliebris sexus imbecillis est, primùm concitata Maria, deinde per hanc incitatus etiam Aaron, se erigere cœperunt, non Sephoræ tantùm, sed ipsi etiam Moyfi æquantes, jactitantesque, se æquè nobiles esse Prophetas, ac Moses erat. Hæc inter sanctos illos, & Mariæ illius, cui Dominus locutus fuerat, ex æmulatione orta murmuratio lepram meruit, in diuino iudicio, & septem dierum separationem,

S. IV.

Murmuratricis Mariæ imitatores, qua pœna pœnitentiæ digni?

Quid merebitur murmuratio non iam muliebris, sed virorum, & eorum, qui se doctos, qui religiosos, qui sanctos volunt haberi, & tamen re ipsa sunt arrogantes, Theones, superiorum suorum censores, quibus se non æquant modò, sed etiam anteponunt, qui rectores suos regere, &

iudices volunt iudicare? hoc ipso indigni qui regant, quia regi nesciunt; sola sua æstimatione idonei, aliorum iudicio inepti ad gubernandum. Et videbis, non nisi vilissimos, & grandibus nævis plenos esse suorum maiorum contemtores, censors, murmuratores; siquidem superbia & amulatione cæci aiunt: *Num per solum Moysen locutus est Dominus? nonne & nobis similiter est locutus?* quasi Deus nesciat, quem subditum debeat facere, aut superiorem. Habet diuina illa sapientia suas iustissimas causas, cur aliquando etiam ineptiorem sinat altiùs promoueri, & digniorem premi. Fortasse vult & illum sic deiici, & hunc extolli. Sicut enim valde honorificum est, si quærat, *Cur iste non regit? Cur iste non est militia Dux? Cur iste non sedet in curia?* ita profectò tacitè carpit, quisquis interrogat: *Cur regit iste? Istène est militia Dux?* aut cum Catullo dicit:

Catull.
ep. 53.

*Quid est, Catulle, quid moraris emoris?
Sella in curuli Struma Nonius sedet:
Per consulatum peierat Vatinius.*

*Quid est, Catulle, quid moraris emoris?
Ita vulgus loqui solet, vulgum tu sine suo
more loqui; tu tibi sororem Moysis ante
oculos*

oculos pone, & Dei regimen ne inuade;
qui si mulieris vnicam murmuratiōem
lepra percussit, eamque quasi infamem, &
non tantum fratris aspectu, sed etiam po-
puli consortio indignam à castris separa-
uit, quid illis faciet, qui non sola arrogan-
tia sunt huic mulieri similes, sed etiam
carpunt, quidquid à superioribus fieri cer-
nunt; quod sanum est, sanare præsumen-
tes, cum ipsi vlceribus scateant. Quibus
nisi Moysis soror in exemplum sufficit, le-
gant apud Raderum historiam de Stylita
Edesseno, qui quod fratrem suum germa-
num, aurum spernentem, simplicem iudi-
casset contempissetque, eò quod ipse idem
aurum prudenter, vt sibi videbatur, in vi-
ros Religiosos & pauperes erogasset; ab
Angelo redargutus, ac à fratre suo ger-
mano in omnem vitam separatus, iussusque
quadraginta nouem annos stare in colum-
na, post tam longam & duram pœniten-
tiam, tandem veniam meruit, anno quin-
quagesimo, siue iubiléo. Tunc enim appa-
rens ei Angelus, peccatum remissum, eum-
que Dei gratiæ restitutum nunciauit. Si
eadem vel Mariæ pœna, vel Stylitæ pœni-
tentia omnibus murmuratoribus nunc im-
pone-

Mattho
Rader. de
simplic.
SS. c. 5.

poneretur, neque leproforum domus, neque columnæ sufficientes possent ædificari, Sed qui, ut pœnitentiam agant, nihil patiuntur, aut non stant in columna, ante Dei tribunal stabunt.

§. V.

Alia peccata lepram merentia, & remedia eandem sanantia.

Id multò magis verum esset, si lepra afficiendi forent, qui vel per homicidia cum Ioab, vel per Simonias cum Giezi, vel per sacrilegia, cum rege Ozia lepra contaminari merentur. O quot cædes fiunt innocentium, quæ non candida lepra, sed purpureo sanguine notantur! Quot vestes, quot calices sacri venduntur & emuntur! quot aræ, quot templa sacrilegè violantur! Hi omnes si impetigine, aut alopecia cooperti in certum locum forent separandi à sanis, totæ forent extruendæ pro eis ciuitates, sed sat pœnæ eos manet, si à societate ciuium supernorum separantur. Ad quam, ut è numero monstrorum exempti admittantur, Christus animarum medicus, in leprosis à se sanatis, viam monstrauit, quando decem leprosis sibi occurrentibus & dicentibus: *IESU misere-*

Luc. 17.

14.

tere